

د غني خان په شاعري کبني انگريزي د خيل لغتونه

(Adopts word in poetry of Ghani Khan)

Dr Faqir Muhammad Faqir*

Dr. Ahmad Ali Aajiz**

Abstract

In the course of continuous evaluation of human life, the speed of social development and change is accelerating. Every nation and country of the modern world is seeking for inter-dependence on each other in the sphere of progress, needs and ease. The mutual transportation of products. Natural resources, other material needs and objects compel nations to interact with each other. Consequently, these mutual inter-relationships and inter-actions unconsciously affect the vocabulary of languages of the respective nations and ethnicities. The terms and words of one language affects the other one and vice versa. Resultantly, languages assimilate different terms of words in their languages globally.

With the passage of time, these borrowed and assimilated words become the integral part of the native language which albeit couldn't possible to imagine it as alien words. Speakers of that language then conceive it as their own and impossible for them to omit because of its permeation in the common population of speakers.

Similarly, in the poetry of Ghani Khan, he used ample vocabulary of Arabic, Persian, Urdu and English, but here, the researcher is specifically limited to the English adopt words in his Pashto poetry.

Key Words: human life, social development, inter-dependence, inter-relationships, alien words,

ژبه د انساني تاريخ د ټولونه لوئے ايجاد او کارنامه ده او دا د ډې ژبي برکت ده چې انسان د کائنات رازونه بسکاره کوي. د سمندر په تل کبني لتون کوي په سپورمی قدم بدي او لانور په بره روان ده.

* Lecturer Pakhtunkhwa Study Centre Bacha Khan University Charsadda

** Assistant Professor Department of Pashto UOP

د ماضي د ارتقاء په پورو موجوده دور کښې که تر سپورډۍ او مریخ ته رسپدلى دے نو راتلونکي وخت کښې د ويړ کائنات نه د پرده وچتولو او تسخیر خوبونه ويني - ژبه یواخي د خیالاتو، احساساتو، جذباتو او پوهې راپوهې د ترسیل ذريعه نه ده. د تهذیب، ثقافت، تمدن، عقیده، نظریو امانتداره او د سائنس د موجوده ترقى ضامنه هم ده. د یو یو لفظ شاته د روایاتو او تاریخ قیصه خوندي وي. د انسان دا ترقی او لوئے مقام هم دې ژبه له برکته ده.

کله چې انسان دومره ترقی نه وه کړې نو ضرورتونه کم وو. د تګراتګ وسیلې نه وي. د نورو لري لري ملکونو سره رابطي کمې وي. د ژوند او معاشرت خیزونه د خپلو خپلو علاقو پوري محدود وو. خومره چې د ژوند ضروریات محدود وو دغسي ژبه او لفظونه هم لږ وو او په دغو مطلب او غرض تر سره کېدلوا. کله چې انسان د ارتقائي لاري چاري په لیتون کښې د محدود چاپرچل نه ووتلو نوي نوي خیزونو، حالاتو، نظریاتو او بدلون سره مخ شونو د دغه نوبت د پاره او د دې د اظهار د پاره د نوؤ لفظونو ضرورت پېښدلو حکه چې ژبه د معاشرې پېداوار ده او د معاشرې د بدلون سره بدلبېږي. د چاپرچل او معاشرې اثر صرف په انسانانو نه وي په ژبه هم وي.

په دې اړه خیال بخاري خیال خرگندوي : "د قامونو د ترقى او زوال سره د هغوي د ژوند د معاشرې، د تهذیب او تمدن او چتبدل او غوځرېدل هم وينو. ولې که پام وکړو نو د قامونو د ثقافت دغه مرکزي نقطه یعني ژبه هم په دغو لورو ژورو کښې ورسره جخته روانه وي." (۱)

خومره چې معاشرتي ضرورتونو د ساده ژوند نه جديد او پرمختيا اړخ ته یون وکړو نو ژبه هم په خپل وجود کښې د دغه پرمختګ د اظهار د پاره په خپل وجود کښې اضافه وکړه او دغه منزل روان او په تسلسل جاري ده. داکتر دولت محمد لودين دا حقیقت داسي په ډاګه کوي:

"خومره چې د لومړيو انسانانو ژبه ډېره ساده مرحله کښې وه هغه رنګ تفكر هم په لومړني حالت کښې وه. اوس ليدل کېږي خومره چې د ژوندانه په اړخونو کښې پرمختيا راخي په هغه اندازه ژبه او تفكر تکامل کوي او پرمخ ځې" (۲)

د انساني او معاشرتي ژوند د ترقى سره انسان هره ورخ نوي خیز او بدلون سره مخ کېږي. تول قامونه او ملکونه د ژوند د اسائش، ترقى او ضرورتونو د پاره یو بل ته احتياج لري. د مصنوعاتو، قدرتی خیزونو، ضروریاتو او الاتو لپن دېن کوي او په دغه سلسله کښې په غېر شعوري طريقه د ژبه د لفظونو ورکړه راکړه کېږي. دغسي هري ژبه ته د بلې ژبه لفظونه په مستعار شکل کښې داخلېږي او دا د هري ژبه مجبوري ده. دغه مستعار لفظونه کله کله د وخت په تېرېدو یوه ژبه کښې داسي داخل شي چې د پردي لفظ ګمان هم پري نه کېږي. لکه قلم،

علم، کتاب، صبر، ظلم، اثر، عقل، فکر عام خلق د عربی ژبې توري نه گنني۔ نه عام اولس سائېکل، بوتل، بوت، بازار، پالش، کاپي او بلب غوندي لفظونو ته دا پام کوي چې دا انگريزي دي۔ کله چې يو لفظ دasic مقام حاصل کړي دخيل ګنليشي او د ژبې حصه شي۔ دا قسم لفظونه ژبې ته بغېر لفظي او معنوی بدلون داخلېږي۔

Borrowed words are pronounced according to the phonological rules of the borrowing language. (۳)

ترجمه: د مستعارو یا دخيلو لفظونو تلفظ د اصولو او قاعدو مطابق د خپلي اصلي ژبې په رنګ کېږي۔ د دنيا یوه ژبه هم دasic نشه چې د پردو لفظونو د استفادې نه بغېر خپل وجود ژوندے او ساتلے شي۔ ځکه هره ژبه دغه لفظونه قبلوی او په دخيل صورت کښې د خپلي ژبې لفظ وي۔ ډاکټر شوکت سبزواري ليکي:

”دخيل الفاظ کے لئے اپانا ضروري ہے۔ جب تک یہ اجنبی الفاظ عام طور سے استعمال نہ ہوں۔ زبان میں اچھی طرح رچ چکنے جائیں اور دوسرے الفاظ کے ساتھ گھل مل کر ایک نہ ہوں۔ انہیں دخیل الفاظ کا درجہ حاصل نہ ہو گا۔“ (۴)

دخيل لفظ د خپلي ژبې لفظ ګنلي شي۔ او له ژبې ويستلے هم نه شي۔ ځکه چې اولس کښې عام شوي وي۔ که بل لفظ د هغه مفہوم د پاره جو په هم شي نو عام کېدلے نه شي۔
مجاور احمد زيار د لفظونو د ورکړي را کړي په اړه ليکي۔

”کومې اغېزې چې له نورو ټولنو خخه یوې ټولنې ته لاره پېدا کوي ارو مرو په کښې ژبني هغه هم رائي ځکه چې ژبه یا د ژبې د هر راز ټولنیزو اريکو د ټینګکولو تر هر خه غوره وسیله ده او د هغو په سر کښې ځائے نیسي۔ پښتو ژبې هم تل د خپلي پښتنې ټولنې په ټول بشپړتیائی بهير کښې په زړه پوري برخه اخيستې او په دې ترڅ کښې ئې د نورو ګاونډيو ټولنو د ژبو اغېزې پر ځان منلي او خپلي اغېز ئې هم پر خپل وار پرې شيندلي۔“ (۵)

دغسي دغه دخيل لفظونه د عام اولس د ژبې حصه هم ده۔ د علم و شعر ژبه کښې هم ځائے شوي او د مودو مودو په تېرېدو ئې پرديتوب ختم شوئے او اوس پري عام خلق د پردي ژبې د لغت ګمان هم نه کوي۔ د غني خان په شاعري کښې د عربۍ، فارسۍ، انگريزۍ او اردو ژبې نه علاوه د ځينې نورو ژبو دخيل لفظونه هم په نظر رائي او ډېر په هنرئې استعمال کړي خو دلته صرف د انگريزۍ د دخيل لفظونو خبره کېږي۔ انگريزۍ یوه بېن الاقوامي ژبه ده پخپله ئې هم له نورو ژبو

نه لفظونه اخيستي او په مشکله دېرش فيصدي خالصه ده او دغسي ئې تقریباً د دنیا په هره ژبه خپل اثرهم کړئ ده. او بیا د سائنس او تېکنالوژي په دې اقتصادي دور کښي ئې اثر نورهم زیات شوئ ده. هر نوئے خیز د خپل نوي نوم سره نورو ژبو ته داخلوي. په پښتو ژبه هم د انگریزی دې اثر ده او په سوؤنو مستعار لفظونه ئې تري اخستي دي او په ګن تعداد لفظونو ئې دخیل شکل هم اختيار کړئ ده.

د غني خان د شاعري لسانی يا ژبپوهنيزې څېړنې او مطالعې نه د هغه په ژبه د ګرفت او هنر اندازه لګي. د هغه په شاعري کښي ډېر زړه پوري نادر لغات، نوي ترکيbone، نوي لغتونه، نوي اصطلاحات، مرکبات او محاورې په نظر راخي. که دا کوشش ئې شعوري او که غېر شعوري وي خوپه لسانی حواله د هغه شاعري په دې حواله ځانګړئ مقام لري. د دخیل لفظونو استعمال هم ژبني ارزښت لري او هره یوه ژبه له خلورو توکو نه جوړېږي. په هغو کښي سوچه يا خالص توري، زاره توري، نوي توري او مستعار توري په یو تناسب یعنی پنځويشت پنځويشت في صدي حصه لري. د غني خان په شاعري کښي د انگریزی دخیل لفظونه دا دي.

سګرت

د سګرتو بېخ مې وښکه
سر مې خود که په ګرولو^(۲)

په دې شعر کښي د انگریزی لفظ سګرت پښتو ته دا سې داخل شوئ ده چې هر خاص و عام ئې هم په دغه نوم پېژني. بل دا چې د قواعدو په لحاظ هم پښتو شوئ ده. لکه د سګرت جمع سګرتونه ځنګه چې لښکر لښکرونه او سر سرونه ده.

پوډر:

تریو تندے پوډری مخ ئې وہ
تا به وي وہ د لټانو د محله^(۷)

پوډر هم پښتو شوئ ده او د ژبي د قاعده مطابق د اسم نه پوډری فعل جوړېږي.

فېشن

د ډوډۍ او د فېشن سره ئې شوق وہ
ډېر نفرت ورله ورتئ له جماعتہ^(۸)

فېشن پښتو کښې عام استعمالېږي۔ فېشن اسم نه فېشنی اسم صفت د پښتو قاعدي مطابق

جورېږي۔

لیدر:

خود کرسی په ترخ کښې
نیکئ بابا ده لیدار
خدائیگو نئه ستاده لیدار
ونئه زماده لیدار^(۹)

ډاکټر:

سچے ډاکټر په اوړو سترګو د خان شنہ لوټونه شماري
که ده مري هم ورته نه گوري د غریب نصیب هم خوار وي^(۱۰)

اسپیتال:

که خه گور کفن له اینې خپلوان سپی ته ئې ورواجۍ
اسپیتال کښې ئې داخل کړي شپېتو نورو سره ئې واچۍ^(۱۱)

موټر:

که وي د چا موټر
درنه لې لوئ او نسلک^(۱۲)

ستېچ:

لا لا مې افلاطون ده د تقریر او د تکرار
لا لا مې پاس په ستېچ کړي د زمری په شان غرار^(۱۳)

کوت:

شمه دې نېغه ده
او کوت دې برګ ده^(۱۴)

جېل:

يا د جېل کويګي کښې خوبونه د کور
او ایرو کښې ارمان د رنا او د اور^(۱۵)

رجسٹر:

زما نوم هم کوه لیک د تابعدارو رجسته کنې
دا سر مې شه قربان ستا ملګرو په لښکر کنې (۱۶)

انجکشن:

پیچکاری دی تری وی چا له انگکشن هر وہی ۱۷(که د

پولیسان: پولیس انگریزی لفظ دے او د پنستو د قاعدي مطابق ئې جمع کولے شي. ٿکه چې پنستو ڪبني دخیل تورئے دے.

وئي وئي بچيھه ملک کبنيٰ هر خوک راته مالدار وائي
تول پوليisan راته غاصب او نمبردار وائي (۱۸)

متن

لویه اوبده بیره وروره اوبد امدن لري
صبب ولگاوؤ د هر وکيل يه خوله ميپر ۱۹

مشین اور تپکس:

دا هم یو مشین دے تېز رفتار لکه موږ
صبې تېکس به اخلي د بکواس او د تېټر ۲۰

نمبر، مس:

لسو ته ئى نمبر ورکرو وي وار د غنى خان د ۲۱ نن چې د مس گوتي د بابا په کور داخل شو

ڈرائیوری:

تلے دے لندن ته مجنون هلتہ ڈرائیوری زدہ کئے
اوپسے لیلی خرخہ کوہ مویر کبی کرخبدله ۲۲

بپتھری

راش زم سا وروره
دیار سترگو ته بته ری واایمه

گل او بل پر بردہ
الجبره او جی و متمیری وا یا ۲۳

پنسن: د پنسل مفغم د خیل شکل

پنسن مې بخمير ورک که قلم تشن د سیاهی
کوته کښې یخ او تریخ لوګر بھر یخه سیلی ۲۴

سوت:

سوت مې واغوست جهالت ته په غضب شوم
ما وي واوره بابا اوس زه مهذب شوم ۲۵

په دې شعرونو کښې الجبره او جیومتمیری هم د خیل لفظونه دي.

ډرائیوري د خیل لفظ دے چې د پښتو د قاعدي سره سم د اسم نه فعل هم جوړېږي لکه ډرائیوري
اسم نه ډرائیوري فعلی صورت اختیاروی.

د غني خان په شاعري کښې دغه شان نور هم انگريزي د خیل توري شته . د مستعارو ترجمو
نخښې هم لري او مخلوط مركبات هم يعني يو لفظ د انگربزى او بل د پښتو، دغسې د نورو
ژبو هم، بل د انگربزى او پښتو اشتتقاق (Affixation) هم لري . لکه مس گوټې - پولیس انگريزي
لفظ سره "ان" لاحقه لکه پولیسان، لیدار، لیدران، او دغسې نور لفظونه هم شته خو د مثال د
پاره دغه نمونې وړاندې شوي دي .

حوالې:

۱. خیال بخاری، د پښتو زبې بنیادی مسئلې، مشموله، پښتو، پښتو اکڈیمی پښور یونیورستی، ۱۹۲۴ء، مخ ۱۲۱ ۲۵
۲. لودین، دولت محمد، دکتور، زبه او ټولنه، جلال کوت، ختیع ادبی بهیر، ۱۳۹۵ء مخ
۳. Kristyna, kova, Neologism in English, deptt of English and American studies, Masaryk University. P . 14
۴. شوکت سبزواری، ڈاکٹر، اردو لسانیات، کراچی، ترقی اردو بورو، ۱۹۶۶ء، ص ۱۵۵
۵. زیار، مجاور احمد، دوکتور، پوهاند، لیک لارنسود، دسایپ پښتو خپنې او پراختیا مرکز، ۲۰۰۲ء، مخ ۵
۶. غني خان، لتون، پښور، یونیورستی بک اېجنسي ۲۰۱۲ء، مخ ۵۲۲
۷. هم دغه اثر، مخ ۵۲۲
۸. هم دغه اثر، مخ ۵۲۲
۹. هم دغه اثر، مخ ۴۲۷
۱۰. هم دغه اثر، مخ ۲۲۹
۱۱. هم دغه اثر، مخ ۴۹۹
۱۲. خان، عبدالغني خان، د غني کليات، کابل، د قومونو او قبائلو وزارت، ۱۹۸۵ء، مخ ۲۹۲
۱۳. عبدالغني خان، د پنجري چغار، پښور، یونیورستی بک اېجنسي، ۱۹۵۲ء، مخ ۲۱۱
۱۴. هم دغه اثر، مخ ۱۲۰
۱۵. هم دغه اثر، مخ ۳۷
۱۶. هم دغه اثر، مخ ۱۲
۱۷. لتون، مخ ۱۲۰
۱۸. هم دغه اثر، مخ ۳۰
۱۹. هم دغه اثر، مخ ۱۱۰
۲۰. هم دغه اثر، مخ ۱۱۰
۲۱. هم دغه اثر، مخ ۱۱۱
۲۲. هم دغه اثر، مخ ۱۱۱
۲۳. د غني کليات، مخ ۱۹۸
۲۴. لتون، مخ ۵۷۱
۲۵. هم دغه اثر، مخ ۱۱۲